

Tarifa general per a xarxes digitals per a la modalitat d'exploració de música a la carta amb descàrrega

Tarifa general per a xarxes digitals per a la modalitat d'exploració de música a la carta amb descàrrega (MCD)

L'objectiu del present document és establir un **esborrany de tarifa general per incorporar al Catàleg de tarifes generals de la SGAE i un esborrany de memòria econòmica justificativa** que seria aplicable a la **categoria d'usuari que, a través de xarxes digitals, volgués oferir la modalitat d'exploració del repertori de la SGAE en la modalitat de música a la carta amb descàrrega en què els consumidors finals puguin accedir a obres protegides del repertori de petit dret de la SGAE i descarregar-les per a ús personal**, d'acord amb el model descrit a l'Ordre ministerial ECD/2574/2015 .

Per a aquesta modalitat es definirà una **tarifa general d'ús efectiu**, ja que, atès el funcionament d'aquets servei en xarxes digitals, és possible tenir un control de la descàrrega digital obra a obra per part dels consumidors finals, sense que hagi de ser aplicable ni la tarifa general de disponibilitat mitjanada ni la tarifa d'ús puntual (que quedaria englobada en la descrita d'ús efectiu). Aquesta tarifa cobreix la llicència pels drets de reproducció i comunicació pública (en la modalitat de posada a disposició) per a la modalitat d'ús del repertori musical de la SGAE «obres de petit dret» en la categoria d'usuaris que ofereixen els seus serveis en xarxes digitals.

OBJECTE DE LA TARIFA	Llicència per oferir música a la carta amb descàrrega per a ús privat d'obres musicals del repertori de la SGAE	
DRETS IMPLICATS	Dret de reproducció	Dret de comunicació pública (en la modalitat de posada a disposició de les obres)
MODALITAT D'EXPLOTACIÓ	Accés digital a música a la carta amb descàrrega	
Categoria d'usuari	Usuari responsable d'un servei de música a la carta amb descàrrega	
TIPUS DE TARIFA	Tarifa general d'ús efectiu Base tarifària: totalitat dels ingressos generats per l'ús del repertori per l'usuari especialitzat (exemple: ingressos procedents de pagaments per descàrrega, ingressos de publicitat, etc.) Tarifa: 8,5%	
	Preu ús dret + preu servei prestat (mínims)	Preu ús dret + preu servei prestat (mínims)
Mínims	Imports mínims per obra: 0,07 € per obra 0,0435 € per cada obra d'un àlbum	
NIVELL DE RELLEVÀNCIA	PRINCIPAL	

TARIFA DE MÚSICA A LA CARTA AMB DESCÀRREGA

I. Contingut

L'autorització que es concedeix sota aquest epígraf faculta l'usuari a fer les operacions següents:

- A. Càrrega de l'arxiu. Enregistrament de les obres del repertori de petit dret administrades per la **SGAE** en un arxiu digital a l'únic efecte de dur a terme les explotacions que s'esmenten a continuació (**dret de reproducció**):
- B. Posada a disposició. Posar les obres indicades a l'apartat A a la disposició dels destinataris dels seus serveis perquè puguin accedir en línia a l'obra que hagin sol·licitat des del lloc i en el moment que escullin, amb la finalitat de:
  - i) Música a la carta sense descàrrega: Permetre als destinataris dels seus serveis escoltar l'obra en línia (**dret de comunicació al públic**),
  - ii) Música a la carta amb descàrrega: Permetre als destinataris dels seus serveis la realització en línia d'una reproducció permanent de l'obra posada a la seva disposició (**dret de reproducció**).

II. Base de la tarifa

La base per a l'aplicació de la tarifa està constituïda per la totalitat dels ingressos generats pel servei per al qual s'ha atorgat una llicència, incloent-hi, a tall d'exemple, el preu abonat pel consumidor final, els pagaments per accés, els procedents de quotes d'associats o abonats, les subvencions rebudes per a l'exercici de l'activitat empresarial i els ingressos bruts de publicitat.

III. Tarifes

Els drets d'autor corresponents als conceptes esmentats en l'apartat I anterior es calcularan d'acord amb les tarifes següents:

Tarifa general: Pels conceptes expressats a les lletres A i Bii, l'usuari abonarà a la **SGAE** les quantitats resultants d'aplicar el 8,5% sobre la base de la tarifa.

Tarifa mínima: Quan el resultat de l'aplicació d'allò establert en el punt 1 anterior sigui inferior a les quantitats indicades a continuació, l'usuari haurà d'abonar a la **SGAE**:

€ 0,07 per obra descarregada individualment.

€ 0,0435 per obra descarregada que formi part d'un àlbum sencer.

Aquestes tarifes mínimes es revisaran anualment i es modificaran en la mateixa proporció en què hagi variat el producte interior brut (PIB) elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística o l'organisme que n'assumeixi les funcions.

Preescoltes: Queden incloses en la llicència les preescoltes de fragments de fins a 30 segons amb vista a la seva descàrrega.

MEMÒRIA ECONÒMICA JUSTIFICATIVA DE LA TARIFA D'ÚS EFECTIU PER A XARXES DIGITALS MODALITAT MÚSICA A LA CARTA AMB DESCÀRREGA

Drets implicats / Modalitats d'ús

En aquesta modalitat d'explotació, el llicenciatari en el territori del Regne d'Espanya és responsable d'un servei de música a la carta amb descàrrega permanent o temporal al qual s'accedeix a través d'una adreça d'Internet o a través d'una aplicació mòbil o d'un altre mitjà que mitjançant la posada a disposició del públic (consumidors finals) ofereixi l'accés digital a obres protegides del repertori de petit dret administrades per la SGAE, com també la descàrrega d'aquestes obres per al seu ús privat mitjançant la realització d'una reproducció.

El repertori d'obres de petit dret administrades per la SGAE comprèn, entre d'altres detallades a l'article 13 dels Estatuts de la SGAE, les composicions musicals, amb o sense lletra, incloent-hi les obres musicals incorporades o les que hagin estat incorporades per formar part d'un enregistrament audiovisual (incloent-hi, per exemple, els vídeos musicals o videoclips) o d'una obra audiovisual o dramaticomusical, els titulars dels drets exclusius de reproducció i comunicació pública (incloent-hi la posada a disposició del públic de tal manera que qualsevol persona pugui accedir-hi des del lloc i en el moment que esculli) de les quals li hagin confiat o li confiïn en el futur, de manera directa o indirecta, l'administració d'aquests drets, d'acord amb allò que disposen els seus Estatuts.

Els drets exclusius implicats són els següents:

- **Dret de reproducció: fixació de les obres en un arxiu digital.**
  - Comprèn la càrrega de l'arxiu, és a dir, l'enregistrament de les obres del repertori de petit dret administrades per la SGAE en un arxiu digital en una xarxa de tipus Internet per a la seva posada a disposició del públic.
- **Dret de comunicació pública: posada a disposició de les obres.**
  - Modalitat posada a disposició: consisteix a posar a disposició dels destinataris del servei les obres del repertori de la SGAE carregades perquè puguin accedir en línia a l'obra que hagin sol·licitat des del lloc i en el moment que escullin, amb la finalitat de permetre'ls una descàrrega de l'obra musical per a ús privat.
- **Dret de reproducció: obtenció d'una còpia mitjançant descàrrega.**
  - Descàrrega permanent: permet als destinataris del servei la realització en línia d'una reproducció no limitada en el temps (permanent) mitjançant la descàrrega permanent de l'arxiu digital.
  - Descàrrega temporal: permet als destinataris del servei la realització en línia d'una reproducció temporal limitada en el temps de les obres posades a disposició.

Usuaris segons activitat econòmica

Plataformes especialitzades que presten els seus serveis a través de xarxes digitals i ofereixen als consumidors finals que hi accedeixen la possibilitat de tenir accés i descarregar obres del repertori gestionat per la SGAE de la seva elecció a través de la modalitat de música a la carta amb descàrrega.

Capítol I – Desglossament i explicació dels components de la tarifa

La tarifa general per a xarxes digitals per a la modalitat d'exploració de música a la carta amb descàrrega per a usuaris/plataformes que es presenta en aquesta memòria és el resultat d'adaptar la tarifa preexistent a les disposicions que conté l'Ordre ministerial ECD/2574/2015 de metodologia per a la fixació de les tarifes de propietat intel·lectual. En particular, es compleixen diferents criteris que, segons el que fixa aquesta Ordre, permeten entendre que la tarifa és equilibrada i que, per tant, no resulta desproporcionada ni abusiva per als usuaris.

En aquest sentit, la tarifa actual ha estat elaborada sobre la base d'una tarifa preexistent per tal d'adaptar-la a les disposicions que conté l'Ordre ministerial, en particular a l'obligació introduïda per aquesta norma d'oferir a l'usuari una tarifa general per ús efectiu (TUE), que ha de ser desglossada per la SGAE en el preu per l'ús del dret (PUD) i el preu del servei prestat (PSP). Aquest servei digital permet la identificació obra a obra de cadascuna de les obres del repertori de la SGAE que s'ha descarregat el consumidor final que fa servir la plataforma especialitzada. Gràcies a aquesta característica, és possible conèixer amb exactitud (ús efectiu) tant les obres (obra a obra) com el nombre de descàrregues d'aquestes obres per part dels consumidors finals, motiu pel qual en aquesta modalitat d'exploració resulta innecessari oferir una tarifa per disponibilitat mitjanada (TDM) o una tarifa d'ús puntual, tenint en compte la preferència del legislador per les tarifes que reflecteixen de manera més exacta l'ús efectiu del repertori.

L'art. 2.3 de l'Ordre ministerial estableix que s'entendrà que la tarifa busca l'equilibri just quan es tinguin en compte les tarifes generals preexistents i les acceptades pels usuaris fins a l'entrada en vigor de la Llei 21/2014. La tarifa preexistent que ha estat objecte d'adaptació als canvis legals, fruit de la qual és aquesta tarifa, va ser aprovada per la Junta Directiva de la SGAE en la seva sessió de 18 de gener de 2005. És una tarifa acceptada pels usuaris, atès que, des que es va aprovar, ha estat aplicada de manera general sense que hagi provocat cap incidència ni litigiositat. Atès l'elevat ritme de canvi tecnològic que es produeix dins del camp de les xarxes digitals, l'actualització de la tarifa s'ha dut a terme considerant una situació de mercat diferent, caracteritzada per un grau de maduresa més alt. En tot cas, el contingut de la tarifa actualitzada respon de manera estricta i completa als criteris que estableix i defineix l'Ordre ministerial ECD/2574/2015.

Introducció – Dimensió transnacional d'aquesta tarifa

La definició de les tarifes dins de l'àmbit *on-line* requereix una descripció prèvia que facilitarà la concessió de llicències que permetin l'ús del repertori en un marc supranacional, atès que molts dels serveis que utilitzen el repertori de la SGAE dins de l'àmbit *on-line* ho fan a escala multiterritorial, de manera que l'oferta i la realitat comercial dels seus serveis abasta diversos països de la Unió Europea.

Cal destacar que en l'àmbit *on-line* s'ha produït una **fragmentació del repertori, sota determinades circumstàncies**, que permetrà a les entitats de gestió oferir-lo més enllà dels límits dels territoris nacionals. Així, entre els actors que utilitzen el repertori de la SGAE i ofereixen als seus consumidors finals serveis vinculats a l'accés a aquest repertori, hi ha plataformes especialitzades globals (com ara iTunes d'Apple, Spotify o YouTube de Google), que obtindran llicències per utilitzar el repertori de les entitats de gestió nacionals més enllà dels límits del seu territori nacional (**llicències transfrontereres**). Aquesta situació respon, entre altres factors, a la realitat comercial dels serveis i a la posició de la Comissió Europea en favor d'un autèntic mercat únic supranacional de consum legal de continguts culturals a través de mitjans digitals, que ha portat les autoritats normatives europees a establir el règim legal corresponent i a permetre l'obtenció i gestió de llicències multiterritorials per part d'aquestes plataformes enfront del model tradicional de llicències nacionals.

Això suposa un canvi molt notable respecte de la situació anterior —pròpia del món analògic—, en què el marc de gestió se circumscriu a l'àmbit nacional. Així, les entitats de gestió disposaven en règim d'exclusivitat de tot el repertori nacional (directe, entès com el que li cedeixen els seus socis directes i els que hagin estat eventualment nomenats representants de manera directa) i internacional (obtingut a través de contractes de representació recíproca que defensin els drets dels seus socis en països diferents del país en què està ubicada l'entitat de gestió).

Les entitats de gestió de la Unió Europea, arran de la Recomanació 2005/737/CE, que promovia una política de concessió de llicències adaptada al nou entorn en línia, caracteritzat per la multiterritorialitat, van començar a oferir acords de llicència específicament negociats amb cada usuari multiterritorial, al qual s'atorga una llicència per al repertori directe de l'entitat de gestió, amb abast territorial no limitat al país on s'ubica l'entitat de gestió, sinó per a tots els països de la Unió Europea.

Aquesta pràctica d'atorgament de llicències multiterritorials s'ha vist reforçada per la Directiva 2014/26/UE relativa a la gestió col·lectiva dels drets d'autor i drets afins, i a la concessió de llicències multiterritorials de drets sobre obres musicals per a la seva utilització en línia en el mercat interior, de 26 de febrer de 2014.

El resultat d'aquesta situació ha estat tot un conjunt de tarifes que han negociat en els darrers anys (2009-2015) i que mostren una evolució creixent en el període que es recull en la taula que es pot veure a continuació (figura 1). Aquestes tarifes han estat negociades individualment entre la SGAE i les diferents plataformes especialitzades multinacionals, i són fruit de l'acord entre la SGAE i uns usuaris amb unes característiques que evidencien el seu poder negociador, ja que es va consolidar una tarifa basada en un 8% dels ingressos de l'usuari, que a partir de l'any 2012 va passar a un 8,5%, una tarifa acceptada per les plataformes digitals més rellevants en l'àmbit paneuropeu.

Figura 1.- Llista d'acords de caràcter transnacional que s'han negociat entre la SGAE i usuaris transnacionals en la modalitat de música a la carta amb descàrrega que ofereixen el repertori directe de la SGAE a l'Estat espanyol i a països de la Unió Europea

	8%	2009	MCD
	8%	2009	MCD
	8%	2009	MCD
	8%	2009	MCD
	8%	2011	MCD
 	8%	2011	MCD
	8,5%	2012	MCD
	8,5%	2013	MCD
	8,5%	2014	MCD
	8,5%	2014	MCD

Antecedents de la tarifa de música a la carta amb descàrrega

Arran de l'arribada del món digital, del comerç físic es va passar al món virtual. Ara no es compra un suport, sinó un arxiu digital. Tanmateix, el producte continua essent el mateix —el contingut, l'arxiu musical— i per diferents raons al seu dia es va donar continuïtat al sistema de remuneració del món analògic a escala internacional, amb una tarifa del 8% sobre el PVP, amb un import garantit de 0,07 € per enregistrament descarregat. A Europa es va passar a atorgar llicències directament a la botiga digital en lloc d'atorgar-les al productor de l'enregistrament, tal com es feia en el món analògic.

A Europa, les plataformes de venda d'arxius digitals van arribar primer al Regne Unit i després es van anar expandint per tot el continent. Tot i que la distribució digital responia a una realitat econòmica diferent a la tradicional, la tarifa del 8% es va anar estenent, malgrat que els titulars entenien que la seva participació hauria de ser superior en aquest format, tenint en compte els estalvis evidents de costos que comporta la distribució digital en comparació amb la física.

La justificació sembla clara en funció de les diferents cadenes de valor en els dos àmbits. Així, per comprar música sobre un suport físic cal tot un procés en què hi ha involucrades moltes parts (enregistrament en suport, transport, distribució a comerços). En canvi, en el cas de la distribució digital, hi intervenen menys factors. Fonamentalment, en aquesta distribució hi participen l'autor, el productor de l'enregistrament (incloent-hi els drets dels artistes) i la botiga digital. El reequilibri de la participació com a efecte de la reducció del nombre d'agents necessaris per a la distribució va tenir lloc de manera molt significativa a favor del productor. Seria aquest agent qui absorbiria els beneficis derivats de la major eficiència de la distribució en línia, davant dels titulars dels drets d'autor i les seves societats de gestió, que van mantenir la remuneració del 8% que arrossegaven del món físic.

En tot cas, i al marge de la connexió històrica amb la distribució física, el mercat ja ha assolit un cert grau de maduresa i es pot afirmar que la tarifa aplicada és conseqüència d'un procés de negociació lliure i entre subjectes experts. La negociació que ha tingut lloc durant els darrers anys ha acabat consolidant una tarifa generalment acceptada, que és la que ha servit de base per a la aquesta tarifa, fet que confirma el seu caràcter de tarifa equilibrada i que no resulta desproporcionada ni abusiva per als usuaris transnacionals: no només compleix amb els criteris establerts a aquest efecte en l'Ordre ministerial ECD/2574/2015, sinó que té com a referència una tarifa preexistent i negociada acceptada de manera pacífica, sense especials incidències ni reclamacions per part dels usuaris. A més a més, la tarifa presentada permet als usuaris especialitzats l'accés a tot el repertori de la SGAE (directe + obtingut a través d'acords de reciprocitat amb altres entitats de gestió internacionals) dins del territori nacional.

Per tant, la tarifa general d'ús efectiu presentada per a usuaris especialitzats que vulguin oferir a consumidors finals en el territori nacional l'accés digital i la descàrrega de música a la carta mostra una tendència cap al 8,5% (33,33% pel dret de comunicació al públic —posada a disposició—, i 66,66% pel dret de reproducció, segons les normes internes de la SGAE) i reflecteix a escala estatal el resultat d'un conjunt de tarifes preexistents acordades per la SGAE entre els anys 2009 i 2015 a través d'un procés de negociació individualitzat amb diversos usuaris rellevants que ofereixen serveis de música a la carta amb descàrrega a l'Estat espanyol, així com l'accés al repertori directe d'obres de petit dret de la SGAE en diferents països d'Europa fins a la data de presentació d'aquesta tarifa general (juny de 2016), amb adaptacions dutes a terme de conformitat amb el contingut de l'Ordre ministerial.

Justificació del mètode de càlcul tarifari, quantia bruta corresponent a cada usuari i criteris que s'han tingut en

compte per a la determinació de l'import de la tarifa

Críteris per determinar el preu per l'ús de drets (PUD)

La tarifa general d'ús efectiu presentada reflecteix el valor econòmic que, per a l'activitat de l'usuari (plataforma especialitzada), comporta l'ús dels drets (VEUAU). Cal destacar que, per al cas d'aquestes plataformes especialitzades, es considera que l'ús del repertori de la SGAE té rellevància principal, ja que en cas que la plataforma no tingués accés al repertori no podria oferir als seus consumidors finals aquest servei d'accés digital i descàrrega de música a la carta mitjançant la posada a disposició del repertori d'obres protegides. La seva activitat, per tant, depèn absolutament de l'ús del repertori.

El preu per l'ús dels drets (PUD) ha de reflectir el valor econòmic que, per a l'activitat de l'usuari, comporta l'ús dels drets (VEUAU). Una tarifa que approximi de la manera més eficient el pagament dels usuaris especialitzats al VEUAU de cadascun d'ells assoleix l'objectiu d'obtenir una tarifa equitativa i no discriminatòria, sense que se'n puguin derivar diferències entre els usuaris per prestacions i usos equivalents.

En aquest cas, gràcies a la naturalesa del servei, en què l'usuari selecciona de manera interactiva les obres del repertori a les quals desitja accedir i les descarrega, **la tarifa d'ús efectiu s'ajusta perfectament a l'ús que es fa «obra a obra» del repertori per al qual s'atorga una llicència**. Sobre el total d'ús de la música durant un període de temps, es pot saber amb exactitud (ús efectiu) les obres del repertori de petit dret de la SGAE que s'han descarregat els usuaris que han accedit al servei digital. De fet, aquestes plataformes poden oferir a la SGAE el total d'usos (descàrregues) d'obres del repertori de petit dret de la SGAE que s'han produït en un període de temps (intensitat d'ús).

En aquest sentit, periòdicament l'usuari ha de remetre a la SGAE un detall dels ingressos generats pel seu servei i el detall de les obres utilitzades (incloent-hi el nombre de descàrregues de cadascuna, que es correspon amb els usos que s'han produït de cada obra). A continuació, la SGAE emet una factura a partir dels ingressos declarats i la tarifa d'aplicació que l'usuari ha de pagar segons els termes de la llicència. Un cop abonats els drets, la SGAE identifica les obres i paga als titulars d'acord amb les seves normes internes.

Críteris que reflecteixen la importància d'ús:

Rellevància d'ús (importància qualitativa):

La primera aproximació al valor econòmic que, per a l'activitat de l'usuari, comporta l'ús dels drets (VEUAU) consisteix a determinar en quina mesura l'ús del repertori afecta qualitativament l'activitat de l'usuari. La rellevància d'ús és el criteri per determinar-ho. L'Ordre ministerial estableix en l'article 5 que la rellevància de l'ús del repertori en el conjunt de l'activitat de l'usuari s'identificarà amb la major o menor importància de l'ús del repertori de les entitats de gestió en la seva activitat, i distingeix tres nivells de rellevància d'ús del repertori: principal, significatiu i secundari.

L'ús del repertori tindrà caràcter principal, i per tant màxima rellevància, quan la seva utilització sigui imprescindible per al desenvolupament de l'activitat de l'usuari. L'ús del repertori musical de la SGAE per a xarxes digitals/plataformes especialitzades que ofereixen l'accés i la descàrrega de música a la carta es considera essencial, ja que aquestes plataformes especialitzades no podrien desenvolupar normalment la seva activitat econòmica sense veure alterats decisivament els seus ingressos en cas de no utilitzar el repertori de la SGAE. En aquest cas, per tant, es considera que la rellevància d'ús és PRINCIPAL, ja que en cas de no disposar del repertori d'obres musicals les plataformes especialitzades no podrien dur a terme la seva activitat.

Intensitat d'ús del repertori (importància quantitativa)

El nivell d'ús del repertori en l'activitat de l'usuari o intensitat d'ús representa una mesura de quantitat, és a dir, el pes que té la utilització computada amb relació al conjunt de l'activitat de l'usuari, independentment de les obres concretes que s'utilitzin.

La intensitat d'ús d'una plataforma especialitzada s'obté per mitjà d'un quocient expressat en percentatge que resulta de dividir el total d'accessos i descàrregues del servei de música a la carta durant un període de temps entre els accessos i descàrregues d'obres del repertori de la SGAE que es produeixen per part dels consumidors finals. Atès que es tracta de llicències locals que comprenen el repertori directe i l'obtingut per representació recíproca d'entitats de gestió internacionals, la representació de la SGAE serà, de fet, pràcticament del 100%. Aquesta circumstància només podria quedar limitada de manera significativa per les obres en domini públic que ofereixi la plataforma especialitzada. En tot cas, es pot presumir que totes les obres que no són de domini públic són repertori de la SGAE, atesa la seva representativitat, ja que la pràctica totalitat del repertori musical és de gestió col·lectiva. Així doncs, a falta de prova específica, s'entén que tota la música que no sigui de domini públic pertany al repertori gestionat per la SGAE.

Grau d'ús efectiu (importància nominal)

A causa de la modalitat del servei, en el qual l'usuari disposa d'un accés interactiu a la carta i la possibilitat de descarregar les obres, és possible saber a quines obres s'ha accedit i quines s'han descarregat, així com el nombre de vegades en concret que s'ha accedit a una obra determinada del repertori i s'ha descarregat. Això afecta la determinació de la tarifa (ja que com més vegades s'accedeixi a una obra del repertori de la SGAE, més augmentarà l'acumulat d'ús del repertori sobre el total posat a disposició en un determinat període de temps), ja que permet determinar la base tarifària sobre la qual s'aplicarà el tipus tarifari de la SGAE. A més a més, és una informació en tot cas necessària perquè la SGAE pugui remunerar de manera eficient els titulars dels drets per la descàrrega i l'ús d'obres que pertanyen al seu repertori.

De conformitat amb l'aplicació de la tarifa, el llicenciatari està obligat a enviar a la SGAE, dins dels 15 primers dies de cada trimestre i a través d'un sistema automatitzat que permeti un tractament informatitzat d'identificació de les obres i de les descàrregues (usos que s'han produït amb relació a cadascuna de les obres durant cada trimestre). En tot cas, la SGAE es reserva la facultat de comprovar la veracitat de les dades incloses en les declaracions trameses pel llicenciatari.

Críteris que reflecteixen la representativitat de les entitats / Amplitud del repertori

La SGAE és una entitat de gestió col·lectiva de drets d'autor autoritzada per l'Ordre del Ministeri de Cultura d'1 de juny de 1988 i que, com a tal, es regeix per les disposicions del títol IV del llibre III del Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de propietat intel·lectual, i pels seus Estatuts.

Segons l'autorització atorgada pel Ministeri de Cultura i les disposicions dels seus Estatuts, correspon a la SGAE l'exercici dels drets de reproducció, distribució i comunicació pública, entre d'altres, de les composicions musicals, amb o sense lletra; les obres cinematogràfiques i altres obres audiovisuals, i les obres dramàtiques, dramaticomusicals, coreogràfiques, pantomímiques i, en general, les obres teatrals.

L'**amplitud del repertori** que mesura la representativitat de l'entitat de gestió en el conjunt de les obres o prestacions utilitzades per l'usuari permet ajustar el valor que ofereix el fet d'utilitzar el repertori d'una entitat davant del que pugui

oferir una altra entitat que gestioni drets de la mateixa naturalesa. El repertori musical que utilitzen les plataformes especialitzades és gestionat per la SGAE, que, a més de representar més de 100.000 socis, també representa a l'Estat espanyol els socis de les 161 societats radicades en 104 països, amb un repertori que supera de molt els 80 milions d'obres. A la pàgina web www.sgae.es es poden consultar tots els títols que configuren el repertori administrat per la SGAE. L'amplitud del repertori és tal que els tribunals entenen que es pot presumir que els actes de comunicació pública engloben obres incloses en el repertori de la SGAE.

Ingressos vinculats a l'ús del repertori / Valor que generen els drets en l'activitat de l'usuari

La base per a l'aplicació de les tarifes està constituïda per la totalitat dels ingressos bruts d'explotació obtinguts per l'usuari especialitzat pel servei per al qual s'ha atorgat una llicència, incloent-hi, a tall d'exemple, el preu abonat pel consumidor final, els pagaments per descàrregues, les quotes d'associats o abonats, les subvencions rebudes per a l'exercici de l'activitat empresarial i els ingressos de publicitat.

En cas que el producte de la base tarifària pel tipus no arribi a unes quanties mínimes determinades, la SGAE ha establert uns imports mínims per tal de cobrir tant la remuneració per drets d'autor (preu de l'ús del dret) com els costos de gestió de la SGAE (preu del servei prestat) amb motiu de la posada a disposició i possibilitat de descàrrega del repertori de petit dret. Aquests mínims s'apliquen en funció de quina sigui la modalitat d'accés i descàrrega (Internet fix o Internet mòbil).

Preu del servei prestat

Les tarifes generals **són úniques i responen a una única** prestació per part de l'entitat a l'usuari. L'obligació d'identificar el PSP respon a la necessitat d'oferir més informació als titulars de drets per part de l'entitat.

El preu del servei prestat (PSP) considera **l'agregació de tots** els costos en què incorre l'entitat de gestió per fer efectiva l'aplicació de les tarifes.

Els **costos** que s'han imputat seguint l'Ordre ministerial són:

- **Costos d'obtenció del repertori.**
- **Costos d'agregació del repertori.**
- **Costos de concessió de les autoritzacions per a la utilització del repertori.**
- **Costos d'establiment de la tarifa.**
- **Costos de control de la utilització efectiva.**

Els costos són raonables, ja que la SGAE no incorre en pèrdues econòmiques respecte a l'usuari pel fet de dur a terme el control i la vigilància de l'ús del dret. I no s'imposa a l'usuari un cost desproporcionat en relació amb els ingressos que obté de l'explotació comercial del repertori.

Els costos estan documentats. La totalitat dels costos provenen de la comptabilitat analítica de la SGAE i estan contrastats amb els comptes anuals auditats relatius a exercicis finalitzats.

Els costos són objectius, ja que s'imputen només els costos que responen de manera exclusiva als conceptes de costos establerts en l'Ordre ministerial, és a dir, costos de llicència, costos d'establiment i costos de control. La SGAE ha fet una anàlisi exhaustiva de tots els costos de l'entitat de gestió i inclou només els relacionats amb aquests.

En els casos en què s'ha inclòs un nou cost, aquest cost està justificat en un dels conceptes de l'Ordre i es deu a un manteniment o una millora en la finalitat que persegueix.

Els costos compleixen el principi d'empresa eficient i bona gestió, ja que s'han calculat tenint en compte el menor cost possible per als usuaris. D'una banda, els costos d'acord amb els principis de raonabilitat i d'objectivitat estan degudament documentats. A més a més, la SGAE manté un sistema de control i seguiment dels conceptes de costos que s'han traslladat a les tarifes dels usuaris. En els casos en què es puguin haver detectat a temps desviacions significatives de costos, es poden traslladar a revisions futures de tarifes, atès que estan documentades i justificades.

Tenint en compte la gran dispersió del volum de negoci que presenten els usuaris d'aquest sector, amb empreses que facturen centenars de milers d'euros i d'altres que pràcticament no tenen facturació, el **preu del servei prestat (PSP)** d'aquesta modalitat tarifària es calcula de manera global per a tot el sector, i s'ha d'interpretar com l'import que els costos definits anteriorment suposen per a cada esdeveniment (mes o unitat). Els resultats de la imputació de costos relacionats amb els criteris que s'han definit en els apartats precedents donen com a resultat que l'agregació de costos que l'Ordre ministerial defineix com el **preu del servei prestat (PSP)** és de 0,032 € per cada obra amb llicència descarregada.

Per al càlcul dels **mínims mensuals**, per tant, es té en compte el **preu del servei prestat (PSP)** i el nombre d'usuaris potencials del sector, de manera que el cost del PSP que ha de suportar aquesta categoria d'usuaris serà igual al cost total de l'epígraf tarifari dividit per la demanda potencial. Els mínims mensuals es revisaran anualment i es modificaran en la mateixa proporció en què hagi variat l'any anterior el producte interior brut (PIB) elaborat per l'Institut Nacional d'Estadística o l'organisme que n'assumeixi les funcions.

Capítol II: Comparativa amb altres categories d'usuaris

Criteris per a la comparació de tarifes

Atesa l'especificitat d'aquesta modalitat d'explotació, no hi ha altres tarifes ofertes per la SGAE amb què es pugui dur a terme una comparació en els termes requerits per l'article 7 de l'Ordre ministerial.

Capítol III: Comparativa internacional

L'ús de criteris de comparació internacional requereix l'existència de bases homogènies de comparació, en els termes establerts a l'article 9 de l'Ordre ministerial, és a dir, que hi hagi coincidència en elements com el dret objecte de la tarifa gestionat per l'entitat, la modalitat d'explotació de l'obra protegida o l'estructura del sector del mercat al qual pertany l'usuari. L'enumeració no és tancada (elements «com ara»), per la qual cosa és possible fer servir també un altre tipus de referents. A aquest efecte, en l'elaboració d'aquesta tarifa s'ha tingut en compte que les bases homogènies de comparació requereixen que l'exercici comparatiu tingui en compte aquelles entitats de gestió nacionals que es corresponen als mercats de més dimensió a Europa: Regne Unit (PRS), Alemanya (GEMA), França (SACEM) i Itàlia (SIAE). D'altra banda, aquestes entitats gestionen el repertori més comercial (les tres primeres atorguen llicències a la gran majoria de les obres del repertori angloamericà a tot Europa, Estat espanyol inclòs) i ho fan de la mateixa manera que la SGAE amb els seus repertoris nacionals directes a tot Europa.

És curiós observar que en termes de música amb descàrrega tenim una tarifa dual, tal com s'ha explicat anteriorment per al cas de la SGAE, que preveu d'una banda l'objectiu que pretenia imposar l'entitat de gestió (el nominal del 12%) i de l'altra la tarifa real que finalment pagava l'usuari (la tarifa real del 8%).

Així, en els contractes amb les principals botigues de música en línia es començava dient que la tarifa nominal era del 12% (considerada una remuneració justa o *fair remuneration*), però que la tarifa real que s'aplicava de manera «excepcional i provisional» era del 8%. Tanmateix, aquesta tarifa no ha estat ni excepcional ni provisional, sinó que ha quedat consolidada fins a dia d'avui.

En les llicències locals encara no hi ha fragmentació. Pel que fa a la tarifa, hi ha una certa homogeneïtat entorn del 8% per a tots els països. A Alemanya és més alta, perquè la tarifa va ser resultat d'un arbitratge: l'entitat de gestió de drets d'autor (GEMA) volia fixar una tarifa del 10,25%, tot i que finalment, com a resultat de l'arbitratge, es va fixar una tarifa del 8,2%

Figura 2.- Tarifes locals música. Entitats Unió Europea.

Pel que fa a les tarifes establertes per entitats de gestió homòlogues d'altres estats membre, cal destacar que quan hi ha bases homogènies de comparació, les tarifes de la SGAE estan en línia amb les d'altres entitats de la Unió Europea.

Tal com s'ha descrit anteriorment, la SGAE ha negociat acords específics que permeten l'accés i la descàrrega del seu repertori directe de petit dret per a la gran majoria dels països d'Europa, independentment d'on es produeixi l'accés a l'obra del repertori (Espanya, Alemanya, Regne Unit, França, Itàlia, etc.). La tarifa que paga un usuari especialitzat a la SGAE és la mateixa, independentment del país on tingui lloc l'ús. El marc tarifari nacional de les entitats europees ve donat per les negociacions específiques que cadascuna ha mantingut per a la llicència del seu repertori directe a tot Europa.

Capítol IV: Justificació de descomptes i bonificacions

Aquesta tarifa no disposa de cap sistema de descompte o bonificació específic; s'hi apliquen, si escau, els que estan fixats per la SGAE amb caràcter general per als usuaris del seu repertori.

